

221
H10

C. PLINIUS SECUNDUS,

Des Wyd-Vermaarden NATUURKUNDIGEN
VYF BOEKEN:

Handelende van de Natuure

- I. Der Menschen. II. Der Viervoetige en
Kruipende Dieren. III. Der Vogelen.
IV. Der kleine Beestjes of Ongedier-
ten. V. Der Visschen, Oesters,
Kreeften, enz.

*Hier zyn bygevoegd de Schriften van
verscheidene andere*

OUDE SCHRYVERS, OVER DE NATUUR DER DIEREN.

*En nu deeze laatste DRUK wel een vierde ver-
meerderd, uit verscheidene nieuwe Schry-
vers en eigene Ondervindinge.*

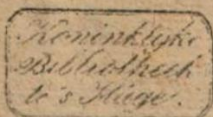
Verfied met veele fraaye Koperen Platen.
Van Nieuws overgezien, en van Taalfouten, ver-
ouderde en onduitsche Woorden en Spreek-
wyzen, naar den hedendaagschen besten
smaak, naauwkeurig gezuiverd;

Door een Liefhebber der Nederduitsche Taale

Th. v. B.

TE AMSTERDAM,

By JAN MORTERRE, Boekverkooper
op den Nieuwendyk.

HET XX. CAPITTEL.

Van den Rhinoceros, Neushoorn.

Onder de hier boven verhaalde Schoutwspelen / werde ook een Rhinoceros getoond ; die hadt voor op zyn Neus een Hoozn ; diergelijken zijn 'er namaals te Kommen veel getoond.

Strabo Lib. 16. De Rhinoceros / die ik in Alexandria gezien hebbe / was zoo groot als een Stier ; hy was niet geelberwig / maar gelijk een Oltyphant ; om zynen Snuut zag hy gelijk een wild Swijn ; alleen dat onderscheid was 'er / op den Neus droeg hy eenen krommen hoozn / harder dan eenig been ; hy hadt van den rugge af tot de beenen toe / groote breede Schulpen / gelijk ofze hem daar aangegozd hadden geweest.

Hy is des Oltyphanten geboren Erf wyand ; als hy met dien strijden wil / zoo wet hy eerst zynen Hoozn aan de steenen / ende daar mede steekt hy hem terstond na den buik / dewyl het schijnt dat hy weet / dat hem die week is. Dit dier gelijkt den Oltyphant zeer na met de lengte / maar hy heeft veel hogter beenen / ende is meestendeel geelachtig.

Lin.

Linſchoten ſchryft: Deeze Rhinoceros wordt gevonden in Bengalen en Patane, zyne kleur is donker blaauw en witachtig, al het geene aan zyn lyf is, houdenze in Indien in groote waarde, en wordt in veele Medicynen gebruikt, byzonder zyn hoorn; als hy drinkt zoo moet zyn hoorn in 't water komen, daarom wachten veele Beesten daar na, om dat hy 't water gezondert maakt: eenige meenen dit zoude de Eenhoorn zyn, eenige Autheuren zeggen, hy heeft nog een hoorn op zyn nek, recht boven de voorſte voeten, maar zoo groot niet als die op den neus, doch al zoo hard.

Laurens Surius verhaalt, dat de Koning van Portugaal Emanuel, tot Lisbona een kamp liet houden van een Rhinoceros met eenen Olyphant, in het jaar 1515. waar in de Olyphant overwonnen wierdt.

In 't jaar 1587. wierden tot Lisbona, als de Koning van Spanje, Philippus aldaar was, een Olyphant met een Rhinoceros gebracht uit Indien, dewelke den Koning mede nam na Madrid in Spanje.

Alianus: Als de Rhinoceros met den Olyphant vechtert wil / het welk meestendeel om der Weiden wille geschiedt / zoo wet hy zynen Hoorn tegen de steenen / ende loopt den Olyphant terſtoot tusschen de beenen / ende ruikt hem met zynen krommen Hoorn den buik open / de welke hem zeer zacht ende week is: maar zoo hem dat misluikt / staat de Olyphant hem met zynen langen snuit ter neder / ende verſcheurt hem met zyne tanden.

HET XXI. CAPITTEL.

Van sommige wonderlyke Dieren, die in Moorenland ende in India hunne wooninge hebben.

In Moorenland vindt men veel Luchus of Linc en Sphurixen / die bruine haairen ende twee Cepels voer aan de borst hebben. Als de Linc pissen wil / maakt hy een gat in de aarde / ende begraaft alzo zyn water; hier van zoude de edele steen Lincurius ofte oogenstein groeijen.

Geen Dier ter waereld heeft zoo scherpen gezicht als de Luchus of Linc / zyne huid en klaauwen worden tot asseht gebzand / en gebzuisht tegen ambijen in 't fordidament / ook tegen pijn in 't water maken ende in de keels.